

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Statuta quindecim à Deo, deuoto necessario obseruanda quæ sint. Cap.
LV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

cū voluerit is, qui vestes illi accommodauit, repetet easdē, & ille miser nudus ante remanebit & miserabilis: Sic etiā tu, si omnium sanctorū dona & virtutes suscepisses, omnia Deo hæc tibi solū sunt accommodabit & ta nec ex istis es melior, sed idē ipse es, qui es. Si ergo nūctū nōnulla bona faceres quæ cæteri nō facerent, aut ea melius quā cæteri faceres, nunquid propterea esses melior, vel honoratior? Minimè. Ideo facis, quia hoc Dominus tibi dedit vt faceres. Si dedit, ergo nō est tibi, Dei sunt dona, nō tua. Aliū autē puta quod propterea non faciat, quia illi Dominus hæc nō dedit. Auferantur gratiæ & dona à te, & dētur alij, & quid tunc facias tu, quid ille, perspice. Noli in aliqua virtute, nec in aliquo exercitio, nec in dono Dei, nec in bona consuetudine sed in sola Dei misericordia & gratia confidere. Cū senseris in te cogitationem huiusmodi: Iam volo me bene continere, aut iam volo malæ cogitationi resistere, quia hoc vel illud facio, & similia cogitationem hanc confestim abijce, atque de superbia ac præsumptione te argua. Cogita cum timore ad singula quæ facis, aut de quibus præsumis, quam sint multi, qui talia melioratq; facientes vel habentes ceciderunt. Nunquam ad id te fortis, nunquā ad eodē recollectus, vt non leuissimæ tentationis te aura concutiat, & sæpe euertat. Potest te tentatio quæcumq; de summo ad infima præcipitare, nisi Dei sola gratuitaq; misericordia hoc prohiberet, te præseruando, confortando, & tentationes amouendo. Exempla huius non solum legisti, sed oculis etiam vidisti creberrima. Time igitur tibi, & aliena te faciant pericula cautum. Nihil enim tu facis boni, quod illi non fecerunt, (ij scilicet quos vidisti, qui videbantur magna agere, & putabantur illuminati, nihilominus tamen desperabiliter corruerunt.) Nihil tu habes quod illi non habuerunt. Nihil es illis maior aut fortior. Quamobrem, si tu non grauius, aut saltem æque vt illi cecideris, nequaquam per te id fit, sed Dei sola benignitate & misericordia te præseruante. Noli igitur melius quam de alijs de te sentire, aut quod sis diligentior, deuotior vel feruentior, &c. quocunq; alio, quia quomodo sit quomodo ve stabis in iudicio & præsentia Dei, hodie ignoras. Cogita quoq; quod vno puncto, vel vna breuissima hora, potes omnem gratiam & dispositionem, & omne propositum tuum, & voluntatem proficiendi amittere, & per tentationes in infinita pericula, atque in amentiam vel obstinationem incidere. Ideo semper time, ne sis (sicuti hucusque fuisti) nimis ingratus Deo, superbus, & erga fratrum infirmitates amaricatus. Nescis enim quæ sint iudicia Dei. Si non humilis fueris, aut si alios despexeris, hæc omnia quæ sancte proposuisti non inuabunt te, nisi ad maiorem tuam damnationem, propterea quod scis, & eadem facienda non facis.

Statuta quindecim à Deo, deuoto necessario obseruanda quæ sint.

CAPVT LV.

HÆc sequētia nisi obserues, neq; nomē neq; habitus tibi prodest religionis. Examina igitur quotidie te, quantū in illis profeceris, & quotidie spiritum tuum exhortare, te reprehende, vrge, coege, propositumq; tuum in dies renouandum obserua. Primum est, vt peccata tua semper ante oculos habeas, & vehementi contritionis dolores faciem Dei erubescat, nihil sentiens de te aliter, quam omnium te esse vilissimum, negligentissim-

Peccata commissa semper ante oculos habenda.

tissimum, omnium etiã consortio & aspectu indignū. Quare de te ipso desperans in sola misericordia Dei firmiter cōfidat. *Secundu*, ut de omnibus alijs bene sentias, ita ut non solum nō iudices vel obloquaris illis, verum etiã ad eos sis simplex ut neq; cogites, neque intelligas alicuius defectum, tantum occupatus circa proprios defectus. *Tertium*, nulli vnquam irascens vultum, nulli indignantis animum, nulli denique tristitiz aut malevolentiz affectum exhibeas, sed cor quietum, pacificum, humile, vultumq; serenum, silentio, maturitate, atque honesta verecundia ornatum. *Quartum*, omnibus te ad seruiendum humilem & hilarem, promptumq; exhibeas. *Quintum*, ut à loquutione otiosa, à iocis, à leuitatibus (salua tamen charitate fraterna) perfectam tibi indicas abstinentiam. *Sextus*, ut obloquutiones, vituperia, obiurgationes, & alias id genus molestias, non tam patienter, quam gaudenter sustineas: sciens à Deo in virtutis exercitiū hæc tibi missa. Itaque suscipito ea cum desiderio, resignata ad hæc voluntate nihil animo contradicens. *Septimum*, ut omnem curiositatem, puta sciendi, experiendi, sentiendi, & ea quæ necessaria non sunt habendi in te mortifices, hoc vnū fatigēs, quo modo proficias. *Octauū*, ut cogitationes quasq; extra Deū ducen- tes, in ortu ipsarū repellas. Nullū itaq; patiaris mediū inter te & Deū, semper aut pro beneficijs gratias agens Deo, aut pro delictis, gemens & veniā petens. *Nonum*, ut pro nulla re sollicitus, præsertim dubia, vbi ignoscas vtrū Deo placeat, nec ne. *Decimū*, ut in omnibus euentibus nō mireris, aut dicas, quare hoc euenerit: sed omnia de diuinæ prouidentiz manu suscipias cū gratiarū actione, indubitanter sperans, quoniam ipsi est cura de te & omnibus, nec aliquid euenire permittet, nisi propter bonum nostrum, licet nos non intelligamus. *Vndecimū*, ut præter cibum communem qui omnibus fratribus ministratur, nihil vnquam desideres, quamdiu sanus es, nihil requiras: & si illum non potes comedere, gratias age Deo, quia dedit tibi licitam occasionem abstinenti. Nihil igitur aliud pro- curas, nisi ex iussu præsentis: neque quamdiu sanus es admittas aliud. *Medici- nalia*, præsertim dubia (nisi aliter fuerit iussum à persidente) ex toto sint tibi interdita: sed quoscunq; defectus & molestias corporis elige portare propter Deum, & salutem animæ tuæ, & propter obseruantiam Ordinis, & cauendum scandalum. *Gratias* age Deo quia ipse tibi imposuit disciplinam, quam tu (licet desideres) imponere non auderis, quia tui iuris non es. *Duodecimū*, ut de nulla re ad te non pertinente ex necessitate, te intromittas, neque loquaris, neque in- terroges, maxime de factis officialium, & defectibus fratrum. De absente nihil omnino loquaris. *Tertiumdecimū*, obedientiam, reuerentiam & dilectionem ex sincero corde semper impendas superioribus tuis, bene sentiens de eis, nec a- liquo modo patiens coram te dici aliquid sinistri aut mali de illis. Similiter nec de alio trare & proximo. *Quartumdecimū*, ut vbiq; requiras & mentis & corporis solitudinem, nunquam otiosus: studeq; ut mundana cuncta tibi vi- deant. *Quintumdecimū*, statuta & quæ spectant ad statum tuum diligentissi- me obserua, loco, tempore, modo, cæterisq; circumstantijs, sicut oportet. *Confue- tudines* etiam alias peculiare bonas nisi magna necessitate haud postponas. Eas nanque intermittere, aut leuiter sæpius ve mutare, vbi non vrgeat necessitas, inconstans & rapacitatisq; est signum, & ruinæ proximum. Oportet igitur ne- cessaria ut arma tua non abijcias, si non vis periclitari in tentationibus.

Simplicitas
habenda quæ

Curiositas
mortifican-
da quæ.

Omnia de
manu Domi-
ni suscipienda
1 Pet. 5.

Cibi comu-
nes singula-
ribus præfe-
rendi.

Prælati quæ
impetu-
denda.

Confuetudi-
nes bonæ nō
leuiter post-
ponendæ.

Z.Z. :

Quæ